

KYRKJEHELING

KYRKJELYDSBLAD FOR ØSTERØY

NR. 1 • MARS 2023 • 48. ÅRGANG

Vil du bli tårnagent?

Tårnagentane får ulike oppdrag og må nokre gongar løysa mysterium i eller rundt kyrkja. Her lærer dei å ta fingeravtrykk.

KYRKJENE PÅ OSTERØY: TILSETTE / RÅD OG UTVAL

Kyrjekontoret

Adresse: Lonevåg Senter, Lonevågen 5,
5282 Lonevåg.

Ope måndag til fredag kl. 8.00-15.00
med unntak for onsdag

Postmottak: post@osteroykyrkja.no

Heimeside: osteroy.kyrkja.no

Tilsette:

Kyrkjeverje: Linda Gripsgård Lunga,

Tlf. 56978830 / mobil 90604890

E-post: linda.gripsgard.lunga@
osteroykyrkja.no

Sekretær: Toril Margrete Nelson

Tlf. 56978830

Sokneprest: Stein Hugo Fykse,

Tlf. 56978836 / Mobil 90960154

Vikarprest: Ida Greve

Tlf. 56978837

Trusmedarbeidar: Helga A. Mjelstad

Tlf. 56978832 / mobil 48095658

Kantor: Ivar Mæland

Tlf. 56978834 / mobil 48182533

Organist: Trent L. Bruner

Tlf. 56978835 / mobil 93889950

Konfirmantlærer: Bjarte Aarland

Mobil 93429116

KYRKJEHELING

Kyrkjelydsblad for Bruvik, Gjerstad,
Hamre, Haus og Hosanger sokn.

Ansvarleg/kontakt for Kyrkjehelsing
denne utgåva: Vibeke Bjørndal Midttun
(vibekemidttun@gmail.com)

Neste utgåve av Kyrkjehelsing kjem ut
torsdag 1. juni 2023. Frist for levering
av lokalstoff er fredag 12. mai 2023.

Layout og trykk: Aksell

Andakt

TILBAKE DER DET BYRJA: «Då dei kom i land, fekk dei sjå eit bål der, og det låg fisk og brød på glørne. "Kom hit med noko av den fisken de fekk", sa Jesus til dei.» (Johs. 21:9-10). *Biletet viser fiskarar ved Genesaretsjøen (også kjend som Kinneret, Galileasjøen og Tiberiasjøen), ca. 1905. (Foto: Library of Congress' samlinger)*

Fisk, nok ein gong

Jesus har førd dei til den same staden der alt starta. Det er som om livet har gått i sirkel og slutten eigentleg har vorte ein ny start.

AV KONFIRMANTLÆRAR BJARTE AARLAND

Nokre gonger trur eg me alle kan kjenne på at ting gjentek seg og at livet på sett og vis går i sirkel. Hendingar eller relasjonar me trudde me var ferdige med kjem attende og problema var visst ikkje ordna opp i, likevel. Eg har til dømes ei von om at anten kemnaren eller straumleverandøren skal gløyme relasjonen vår, men dei ser alltid ut til å hugse på det meste.

EIN NY START

Læresveinane til Jesus fekk vere med på mykje. Dei var der då Jesus gjorde dottera til Jairus frisk. Dei var der då Jesus metta mange tusen menneske med nokre brød og fisk. Og dei var der då Jesus vart nagla til krossen. No var dei igjen i det som for fleire av dei var kjende omgjevnader, i ein fiskebåt på Genesaretsjøen (sjå Johs. 21:1-22). Dei hadde vore oppe heile natta og ikkje fått noko som helst.

Morgonen gryr, og dei høyrer nokre tilrop frå stranda: «Har de ikkje noko å ete, borna mine?» Dei svarar nei og får rådet om å kaste garnet ut på andre sida av båten. Du kjenner kanskje igjen settinga. Det var jo akkurat slik Jesus møtte fleire av dei fyrste gongen. Johannes er den fyrste som kjenner igjen personen på stranda.

Peter har ikkje tolmod til å vente og sym i land medan båten er midtfjords (rett nok var båten på ein innsjø, ikkje ein fjord). Og deira personlege historie med Jesus tek slutt slik ho byrja – med grilling av fersk fisk på stranda ved Genesaretsjøen. Jesus har førd dei til den same staden der alt starta (sjå Matt. 4:18-22). Det er som om livet har gått i sirkel og slutten eigentleg har vorte ein ny start.

«HAR DU MEG KJÆR?»

I denne gode stemninga med lukta av fersk fisk og lyden av gode vener tek Jesus Peter til sides. Tre gonger spør han læresveinen og venen sin: «Har du meg kjær?» Peter stadfestar kvar gong, men vert lei seg når Jesus stillar spørsmålet tredje gongen. Kvifor gjer Jesus det? Kvifor må Peter gjenta seg sjølv?

Me veit jo ikkje sikkert kva Jesus tenkte der og då. Men det er vel ikkje heilt umogleg at han ga Peter ein sjanse til å gjere opp for seg. Det er ikkje så lenge sidan Peter fornekta Jesus. Ikkje berre ein eller to, men heile tre gonger gjorde Peter det han kunne for å markere avstand til Jesus. «Eg kjenner han ikkje (...)».

No får han altså høve til å gjere det om. Han er på den same staden der alt starta. Dei sit på den same stranda og på same viset et nygrilla fisk. Det er som om Jesus gjev Peter ein ny start. Ringen er slutta. Alt som har hendt, alle gongane du har feila eller svikta, vert viska bort.

For kvar gong Peter nekta for at han kjende Jesus, får han no høve til å seie til Jesus at «Herre, du veit alt, du veit at eg har deg kjær». Og det er jo nettopp kjernen i den kristne trua. Det finst tilgjeving og det finst forsoning.

KYRKJA SITT ÅRSJUL: Kyrkjåret sluttar der det førre byrjar, og gjev ein god rytme gjennom året. (Illustrasjon: iko.no)

Konfirmantleir på Raknestunet

27.-29. januar reiste over 50 Osterøy-konfirmantar på leir. Det vil seie, reiste og reiste. Leiren var på Raknestunet.

TEKST OG FOTO: BJARTE AARLAND

LIVETS LYS: Livets lys er det lyset som lyser tilbake til vår verd frå Gud, og gir oss trøst og håp. «Jeg er verdens lys. Den som føler på meg skal ikke vandre i mørke, men ha livets lys» seier Jesus (Matt. 5:14-16) om det lyset som lyser tilbake til vår verd frå Guds herlegdom, og gjev oss trøyst og håp.

Konfirmantleir er alltid ein skrekkblanda fryd, ofte mykje meir skrekk enn fryd. Men denne gongen gjekk det nærast utruleg bra. Om det er lufta og vatnet på Raknes eller om det rett og slett er Osterøy-ungdommar no for tida veit ein ikkje, men leiren gjekk knirkefritt føre seg for unge og for vaksne.

Konfirmantane fekk vere med på mykje forskjellig. Eine kvelden gjekk med til kappeprøver. Under smått (kanskje stort?) kaotiske stoder fekk alle leirdeltakarane funne kappestorleiken sin. Konfirmantlærar har ei von om at konfirmantane ikkje veks alt for mykje i løpet av vårsemesteret.

Etter ei natt som nok vart i kortaste laget for dei fleste, starta morgonen med den stillaste frukosten i manns minne. Deretter bar det inn i møtesalen til eit opplegg kalla «Secret Service».

Møtet starta som vanleg, men etter kort tid kom tre maskerte bandittar, klubba konfirmantlærar regelrett ned og slepte han med seg ut or lokalet. Dette var sjølvsagt avtala på føre-hand. «Bandittane» var tre konfirmantar som aldeles ikkje er bandittar i det heile.

Secret Service rettar fokus mot forfølgde kristne. Dei meir og mindre skrekkslagne konfirmantane vart førd ut og ned i gymsalen, kor møtet heldt fram. Konfirmantane fekk eit lite

innblikk i korleis der er å vere kristen i land som Somalia, India eller Nord-Korea.

Kvelden vidare gjekk med til burgereting og leirfest. Stemning og innsatsvilje var på topp med all slags tevlingar. Etter ei endå kortare natt og ein endå stillare frukost bar det heim for både unge og vaksne. Innimellom alt opplegget var både peisestova og gymsalen mykje brukt. Songar vart sunge og gloser vart ropt ut. Alt i alt var det ein flott leir kor nye både minne og relasjonar vart skapt.

SONGAR VART SUNGE: Alt i alt var det ein flott leir kor nye både minne og relasjonar vart skapt.

Menighetsblad i Åsane prosti

#796054

Kjære leser!

Nå er vi kommet et stykke inn i 2023, og skriver allerede mars måned. Vi vil ha fire utgivelser også i år, to om våren og to om høsten.

Betalingsinformasjon Gave til menighetsbladene i Biskopshavn, Eidsvåg, Salhus, Åsane og Osterøy.		GIRO Underskrift ved girering		Betalings- frist
Betalt av		Betalt til Menighetsbladene c/o Åsane Menighet, postboks 83 Ulset 5873 Bergen		
Belast konto		Kvittering tilbake		
Kundidentifikasjon (KID)	Kroner	Øre	Til konto	Blankettnummer
H	250	< >	5081.08,55409	

kostnader er det en utfordring å få nødvendige midler til å gi ut bladet. Vi er derfor svært takknemlige for alle økonomiske bidrag til bladet.

Nå får du også anledning til å gi bladpenger med Vipps. Du kan fortsatt velge bankgiro om du ønsker det. Vippsen heter «Menighetsblad i Åsane prosti», og vippsnummeret er 796054. Du kan også bruke QR-koden på denne siden.

På forhånd takk til alle som bidrar :)

Vi ønsker å ha et variert innhold, både med informasjon om hva som skjer av stort og smått i menigheten, ord til ettertanke og reportasjer som vi håper kan være til nytte og glede.

I år vil vi også ha behørig omtale av to

viktige begivenheter her vest: Utnevnelsen av ny biskop i Bjørgvin bispedømme og kirkevalget.

Utgivelsen av bladet er et fellesprosjekt med frivillige bidragsytere og profesjonelle leverandører. I en tid med økende

Bjarte Flaten (foto: Privat)

Vennlig hilsen
 Bjarte Flaten
 Styreleder

Vårens første budbringer

Der titter den frem, og alt endrer seg. Snøklokken! Hvem smiler ikke ved synet av vårens første snøklokke? Sukker litt lettet? Der ja, endelig går det mot lysere tider.

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

KOMMER MED BUDSKAP OM LYSERE TIDER: Blomsten er et symbol for renhet og håp, og en budbringer om vår og gjenfødelse.

Sett deg på huk når snøklokkens klokker ringer, slik at du virkelig ser dem, dufter dem, ja, de dufter! De kommer i flere utgaver, visst er alle hovedsakelig hvite, med litt grønt, men de er både fylte og enkle, høye og lave. Og vi elsker dem, alle sammen!

På latin heter den *Galanthus nivalis* – som betyr *med melkehvite blomster (i) snø*. Det var Carl von Linné som allerede i 1753 navnga den.

Da dette er en blomst vi har hatt lenge i landet, er det knyttet mange sagn og historier rundt den, for ikke å snakke om overtro. Som med så mange andre hvite blomster, var den i middelalderen et symbol på Jomfru Marias renhet. Det ble fortalt at snøklokker vokste opp fra jorden da Maria bar fram Jesusbarnet til tempelet den førtiende dagen etter hans fødsel.

SYMBOL FOR RENHET OG HÅP

Snøklokke er også blitt ansett som et varsel om død, kanskje fordi de ofte vokser på kirkegårder. Urtekilden (urtekilden).

no) forteller at det før ble advart mot å ta inn snøklokker i huset hvor noen er syke – det ville resultere i at den syke dør i løpet av et år, eller at det ville bli et dødsfall i familien før snøklokkene blomstret på ny neste vår.

Det var lenge en skikk å plassere den første snøklokken som kom om våren på familiegraven, noe som forsterket omdømmet som «dødens blomst». Men det ble også sagt at å ta inn snøklokker i huset ved kyndelsmesse (2. februar) skulle drive bort det onde, og den som måtte finne en blomstrende snøklokke før 1. januar ville få et lykkelig år. Det var da merkelig nok bedre å plukke en bukkett med snøklokker enn en enkelt blomst. Og om du skal ha noe håp om å bli gift i år, må du selvsagt plukke dem før Valentinsdagen (14. februar); her er du litt sent ute for dette året, men kanskje til neste år?

Det er for tiden mye snakk om demens. Snøklokkeløkene er giftige og inneholder 1,6% alkaloider, mest av stoffet *galantamin*. Dette finnes i et legemiddel (Reminyl) som nå anvendes i demensmedisin. Ulike historier og bruk følger altså også denne blomsten. Jeg slutter aldri å undre meg over at «gamle kjerringråd» ofte viser seg å komme til nytte i medisinsk industri i dag.

ER DU GALANTOFIL?

Kanskje er det en helt spesiell variant hos deg? For snøklokkene varierer, akkurat som snøfuggene. Noen av variasjonene blir nye sorter, og noen av dem går for enorme summer på engelske auksjoner. Nylig ble en *Galanthus plicatus* 'Golden tears' fra firmaet Monksilver Nurseries i Cambridge solgt for ufattelige 1.850 £ (rundt 20.000 kroner). Og det altså for én snøklokkeløk! Da er man galantofil!

Som man kalles om man er usedvanlig glad i snøklokker, og samler på de ulike sortene som etter hvert er fremkommet, enten på naturlig vis, som naturhybrid, og formerer den videre, eller som (noe som er stadig mer vanlig) eksperter som dyrker frem sine egne varianter. Som jo gjøres med så mange arter.

SNØKLOKKER I HAGEN

Vi andre, vi nyter synet av den lille hvite blomsten, som står sammenslynget med sine to blader tett inntil stilken sin når den stikker hodet opp over snøflate eller frossen mark. Med en gang solen sender noen varme stråler mot den, springer den ut og vitner om at våren er på vei! Tett kan den stå, og danne hvite flater, nesten som snø, under busker og trær og skape et eventyrlandskap for oss alle. Der står den og ringer våren inn på ny.

Ønsker du deg et snøklokketepp? Da sprer du løkene litt spredt der det er litt fuktig om sommeren, gjerne under

SNØKLOKKETEPPE: Snøkløkker kan vokse tett, og slik danne hvite flater, nesten som snø – og skape et eventyrlandskap for oss alle.

løvfellende trær eller busker. Da får den lys nok til å blomstre før løvet er vokst frem. Senere vil dette løvet gi den ly mot den varme sola så den ikke tørker ut.

Jeg gjødsler mine løker, også snøkløkkene, når de er avblomstret. Da tar løkene til seg mer mat akkurat på den tiden ny opplagsnæring skal tilbake i løken. Blomstene blir større og løken sterkere. Før het det at man skulle dele snøkløkkene etter blomstring, om man ville få flere, nå heter det at det blir best resultat om man venter med å dele tuen til høsten.

Du tar opp tuen etter blomstring, setter den kjølig og fuktig – under en busk kanskje? Deler den om høsten og setter løkene

ned som du gjør med andre løker om høsten. OBS! Det er ikke lurt å kjøpe snøkløkker – de tørker fort ut og mange har sagt til meg at de ikke får dem til. Det gjør du, bare du får levende løker. Derfor er dette den perfekte løk å dele med venner og familie!

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?
Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl.12-14.00
v/Lærerhøgskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43.
Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk
Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)

Send **SMS "BK VENN"** til **2210** (kr. 100)

FIKK BRØNN I LANDSBYEN: – Alt her har handlet om å hente vann. Jeg gikk for å hente vann hver morgen og ettermiddag. Først klokken halv åtte på kvelden kunne jeg sette meg ned og gjøre lekser, forteller Deodata Julius. (Foto: Håvard Bjelland)

Løp i tre timer hver dag for å hente vann

Idet sola sto opp, hastet Deodata Julius ut døra med vannkanna. Hver dag var en evig kamp mot klokka, der hun på tre timer måtte løpe til vanddammen og hjem igjen før hun begynte på skolen.

TEKST: ANETTE TORJUSEN

Vi er i landsbyen Goje i Mbulu i Tanzania i barndoms-hjemmet til Deodata Julius, hvor hun har vokst opp sammen med sine foreldre og søsken. Fra hagen har de en fantastisk utsikt utover den vakre Riftdalen, som går gjennom en rekke afrikanske land.

Huset er omgitt av både mais og solsikker – planter som tåler tørke godt. For her har klimaendringene festet en stram klo rundt landsbyen. Lange tørkeperioder har skapt store problemer for alle som bor her.

I skolegården til ungdomsskolen i Gidhim i Goje er det nå liv og røre. Latter, skravling og aktivitet høres på mils avstand. Slik var det ikke for få år siden. Da var både pultene og skolegården tom. Mangel på vann gjorde at mange måtte prioritere vann fremfor utdanning.

Lekser måtte vike for oppvask, tøyvask og barnepass – helt til landsbyen fikk en brønn. Da endret livet seg for de 3000 innbyggerne i landsbyen. Ikke minst for 15-åringen. Etter flere år med dårlig skolegang ble det gjort noen viktige grep i familien hennes.

– Foreldrene mine bestemte at jeg skulle få satse alt på skolen, så nå går jeg rett hjem og gjør lekser. Jeg trenger ikke lenger hente vann eller hjelpe til like mye hjemme. Nå skal jeg få en utdanning, sier Deodata.

Rektor ved skolen, Martini A. Masawe, sier at han ser stor forskjell på livet før og etter at de fikk brønn i landsbyen.

– Vi opplevde mange tomme pult, spesielt var det jentene som uteble. Nå er alle elevene tilbake, rundt 400 i tallet, så det er en gledelig utvikling. Nå kan også skolen nyte godt av vann i umiddelbar nærhet. I løpet av et kvarter har vi nok vann til alle.

Fakta

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

Fasteaksjonen 2023

- To uker før påske går rundt 40.000 frivillige bøssebærere fra 1200 norske menigheter fra dør til dør over hele landet og samler inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid.
- Midlene fra Fasteaksjonen brukes blant annet til å gi folk rent vann og trygge sanitær- og hygieneforhold.
- Etter jordskjelvet i Syria klarte Kirkens Nødhjelp å starte nødhjelprespons i to av de hardest rammede byene, takket være innsamlende midler fra blant annet fasteaksjonen.
- Du kan støtte Fasteaksjonen ved å gi en gave via VIPPS (send ditt bidrag til 2426), SMS (send kodeord VANN til 2426, og du bidrar med 250 kroner) eller ved å sette et beløp inn på gavekonto 1594.228.7493. Merk gaven med «Fasteaksjonen».
- Årets fasteaksjon «Håp i en dråpe vann» gjennomføres 26.-28. mars. Mer informasjon: fasteaksjonen.no

Bjørgvins nye biskop

Ragnhild Jepsen blir vigsla som ny biskop i Bjørgvin første søndag etter påske, 16. april. Ho er framleis domprost i Nidaros domprosti, men me fekk ein liten samtale med biskopen som alt er utnemnd, men enno ikkje har kledd seg i bispekåpa.

EI KYRKJE FOR ALLE: – Kyrkja skal tilby gode fellesskap der du kan koma uansett alder, funksjon eller prestasjon. Me skal også vera ein fortolkar av tida vår, til dømes når me opplever barnefattigdom. Korleis skal me då vere kyrkje på ein truverdig og evangelisk måte? spør Ragnhild Jepsen.

TEKST OG FOTO: JENS Z. MEYER

Den nye biskopen vår kjem frå Ål i Hallingdal. Ho har røter i Vestland, men har ikkje budd her før.

– Eg gler meg til å flytte til Bergen og ser fram til å bli kjent i byen og fylket. Det blir mykje nytt, ikkje minst det å etablere seg med eit nettverk, også på fritida, det er eit arbeid i seg sjølv, seier Ragnhild Jepsen, som har med seg ektemannen Einar Vegge til bispebustaden på Landås.

Han er pilegrimsprest i Nidaros, og har reist langs delar av kystpilegrimsleia i bispedømet vårt. Dette ser også Ragnhild fram til å få høve til. Dei har to vaksne born, Håkon og Ingjerd.

Jepsen har vore prest i 25 år, først som kapellan i Åmot i Østerdalen, sidan som kapellan og sokneprest, og frå 2011 domprost i Nidaros. Som prost har ho òg vore mykje med i rådsarbeid, mellom anna fellesrådet i Trondheim.

– Eg er oppteken av at både organisatoriske strukturar og alt det praktiske med bygningar og liknande gjev gode rammer for å drive kyrkjelydsbyggjande arbeid, seier ho.

– Eg synest det er viktig at kyrkja, som ein del av lokal-samfunnet, spelar saman med lokale organisasjonar, skuler og grupper. Eg vil også oppmuntra til å bygge kristne fellesskap der me samlast om det som er umisseleg for oss.

Ragnhild Jepsen vert vigsla som biskop i Bjørgvin første søndag etter påske, 16. april. Ho har vore til stades i fleire bispevisgler tidlegare, og trur ein slik dag kan vera god å ha i ryggen seinare.

– Det er mykje fest og fokus på ein person, og det er fint å ha med velsigninga, bønene og fellesskapet når kvardagen kjem med ulike krevjande situasjonar, seier ho,

– Det er noko stort i det å bli sett og kjenne på kyrkja sitt tydelege ja til meg som biskop, eg ser verkeleg fram til den dagen. Eg er også veldig glad i å feire gudsteneste, og det blir flott å syngje påskesalmar denne første søndagen etter påske.

– Er påska relevant i vår tid?

– Når me jublar påskegleda ut på første påskedag, er det på vegner av alt Gud har skapt som også skal bli nyskapt. Det som hende i påska med Jesu død og oppstode er det endelege beviset på at Gud har frelst sin skapning og har tru på mennesket og alt Han har skapt, seier den komande biskopen.

– Kva ser du fram til ved å bli biskop?

– Eg ser fram til på bli kjent i bispedømet og med menneska her, med kyrkjelydane, både tilsette og frivillege medarbeidarar. Eg ønskjer også å vera ei tydeleg stemme i kyrkja og på vegner av kyrkja. Men eg vil først av alt lytta meg inn til kyrkja og livet i Bjørgvin.

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Herlige
ullklær
til hele
familien
får du på
Janus
Kultursenter
Espeland
eller på nett:
www.janus.no

 JANUS
since 1895

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen: 55154090
Folke Bernadottes vei 44/46 5147 Fyllingsdalen
Åsane: 55253100
Myrdalsvegen 22 5131 Nyborg
www.abbedissen.no

Revheim
Gravferdshjelp

Me hjelper deg med gravferder og bisettelser på Osterøy
Sissel 48 13 78 15 - Karin 99 29 71 12
revheimgravferdshjelp.no revheim@grhjelp.no

ARNA
gravferdsbyrå

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

133 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Rolfs Matbu og Selskapsservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 32 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierecht
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte
Fremtidsfullmakt - vergemålsloven

Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset
(I Skeidar-bygget
v/Åsane Terminal, 1. etg.)
Gratis parkering

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

 Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

www.loiten-lys-bergen.no

**Begravelsesbyrået for
byen og distriktet**

 **SOLSTRANDS
BEGRAVELSESBYRÅ**

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
**VIRKE
GRAVFERD**

Trygge voksne som lytter

– Det kjekkeste vi vet er å ha tid til å prate med ungdommene om det de ønsker å snakke om, uten en agenda eller henvisning, sier de fire ungdomsdiakonene som leder samtaletilbudet «13-20».

TEKST OG FOTO: GYRID CECILIE NYGAARD

SAMTALETILBUD FOR UNGDOM: De fire ungdomsdiakonene bruker mye tid på å bli kjent og jobbe relasjonelt med ungdommene. Fra venstre: Eli Skimmeland, Maria Arnevik Renså, Maria Aasheim Grosås og Susanne Tafjord Eriksen.

Som navnet tilsier er «13-20» et tilbud for ungdom mellom 13 og 20 år. Som en del av Den norske kirkes omsorgsarbeid er dette et gratis samtaletilbud, og er å regne som en spesialisert form for diakoni – sprunget ut fra et arbeid startet i Bærum.

Fire ungdomsdiakoner er nå ansatt i Bergen. De skal være tilgjengelige for alle ungdommer i de byområdene de arbeider.

Susanne Tafjord Eriksen har kontor-plass i Åsane, der hun både jobber som menighetsdiakon for ungdom og som en del av teamet i 13-20. De tre andre er Maria Aasheim Grosås (Indre Arna og Ytre Arna), Maria Arnevik Renså og Eli Skimmeland (jobber sammen i Loddefjord og Olsvik). Alle har enten sosialfaglig eller pedagogisk bakgrunn, og erfaring med oppfølging og samtaler med ungdom.

Mens de tre andre er ansatt i løpet av 2022, var Eli Skimmeland med og startet arbeidet med 13-20 i Bergen i 2017.

– Da besøkte vi 13-20 i Bærum, og reiste tilbake til Bergen og startet samme type arbeid her, forteller hun, og opplyser at interesserte ungdommer kan sende dem en melding eller epost (se nettsiden 13-20.no, der det også er en anonym spørretjeneste der man kan spørre om hva som helst).

Samtalene foregår på tur, kafé eller på ulike samtalerom 13-20 disponerer. Ungdomsdiakonene kan ta imot vanskelige historier og har tid til å prate om det. Samarbeid med andre instanser etableres gjerne underveis, alt etter hva samtalene handler om og dersom annen kompetanse trengs.

– Vi har alle meldeplikt, men vi setter

ikke i gang noe videre hjelpeapparat uten at ungdommen vet om det, sier Maria Arnevik Renså.

Temaer for samtalene kan være alt fra vennskap, kjærlighetssorg og familie, til sorg, mobbing, rus, overgrep og grenseoverskridende adferd.

– Alle trenger å prate med noen når livet er vanskelig. Dette tilbudet er veldig forebyggende, sier Susanne Tafjord Eriksen.

– De fleste andre hjelpeinstanser trenger henvisning. Det trenger de ikke hos oss. Det må heller ikke være et kjempestort problem. Vi tar imot all ungdom, legger Renså til, mens hennes navnesøster, Maria Aasheim Grosås, understreker at ungdommene kan velge selv hva de skal snakke om.

– Dette er et rom og et møte som kan hjelpe dem med å minne dem på hva de er verdt og hvem de er.

Ungdommer som har benyttet seg av tilbudet melder tilbake at samtalene er annerledes enn de trodde, og at det er godt å komme. Ungdomsdiakonene i 13-20 trenger ikke nødvendigvis forholde seg til så mange rammer, paragrafer og rapportering. De følger gjerne ungdom til andre hjelpeinstanser som BUP (Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk), politi eller andre.

«13-20» er et gratis lavterskeltilbud for ungdom mellom 13 og 20 år i regi av Den norske kirke. Du trenger ingen henvisning for å komme til samtale, og tilbudet er for alle – uavhengig av livssyn, kulturell bakgrunn, politisk ståsted og seksuell identitet. Ungdomsdiakonene har taushetsplikt og meldeplikt, og samarbeider med det øvrige hjelpeapparatet i kommunen. Kontaktinformasjon finner du på tilbudets nettside, 13-20.no.

KONFIRMANT+

– et tilbud til unge med utviklingshemming

Har du lyst til å være konfirmant i gruppetilbudet Konfirmant+?

Kirken i Bergen har et eget spennende konfirmanttilbud for unge med utviklingshemming i Bergen og omegn, med samlinger hver annen uke.

Tilbudet startet opp i år 2000, og holder til i Åsane kirke. Konfirmasjonen i mai vil også holdes der.

Noen konfirmanter kombinerer også Konfirmant+ med tilbud i egen menighet, med konfirmasjon begge steder. Dette lar seg fint gjøre.

Om du ønsker et eget opplegg lokalt, kan du også henvende deg til din lokale menighet og få informasjon om hvordan de kan legge til rette for deg der.

For mer informasjon og påmelding kan du kontakte Annette Lid Ussi, vernepleier i Åsane kirke – epost: Al873@kirken.no eller mobil: 92290825

Påskennattgudstjeneste i gamlekirken

Det er med glede og forventning vi inviterer til påskennattgudstjeneste. For mange kan dette oppleves som noe nytt, men egentlig er det en svært gammel tradisjon i den kristne kirke: Å feire gudstjeneste den natten Kristus sto opp fra graven. I år ønsker vi å hente frem igjen denne tradisjonen i Åsane.

I denne gudstjenesten forenes påskebudskapet med enkel symbolikk. Vi starter i en nesten mørklagt kirke, der alle får hvert sitt lys som snart skal tennes. Gudstjenesten begynner med at det store påsekelyset tennes bak i kirken. Dette bæres frem i kirken mens vi hører ordene: «Kristus, verdens lys». Og fra dette

lyset får alle sin flamme så kirken blir opplyst når alle står med hvert sitt tente lys.

Så fortsetter gudstjenesten med den gamle og vakre *Påskelovsangen*, som jublende proklamerer påskebudskapetets glede. Tekstlesninger, bønner og salmer knytter sammen skapelse, israelsfolkets utfrielse fra Egypt, Kristi død og oppstandelse og hvordan alt dette forenes i et levende håp i vår egen dåp. Etter å ha feiret nattverd sammen, går vi ut av kirken og ut på gravplassen der vi synger om Jesu seier over døden.

Om du regner deg som troende, søkende eller bare nysgjerrig; velkommen skal du være til en gudstjeneste som knytter sammen kirkens gamle tradisjoner og tro med våre liv, våre lengsler og våre dyreste håp.

Velkommen til påskennattgudstjeneste i Åsane gamle kirke lørdag 8. april kl. 23.00

Velkommen til Rasteplass!

Rasteplass er Åsane menighets temakvelder for fordypning i viktige, dagsaktuelle kristne problemstillinger. På vår neste samling vil prost Leif Endre Grutle snakke om hvordan trosbekjennelsen ble til.

«Jeg tror» sier vi hver søndag. Men hvordan ble trosbekjennelsen til i oldkirken? Og stemmer den med Bibelen? Har det vært andre trosbekjennelser? Kan det tenkes andre måter å uttrykke troen på som kan få samme posisjon som vår trosbekjennelse?

Velkommen til en kveld med fordypning i temaet trosbekjennelse.

Rasteplass i Torgstuen (Åsane kirke), torsdag 20. april kl. 19.00

Leif Endre Grutle (arkivfoto: Magne Fonn Hafskor)

Temasamling: Påske

Samlingen er del i rekken av temasamlinger for mennesker med utviklingshemming.

Kl. 11:00: Vi lager påskedekorasjoner

Kl. 11:50: Varm lunsj og kaffe/kake.

Kl. 12:30: Musikkandakt langs påsketeppet.

Temasamling i Åsane kirke, lørdag 1. april kl. 11:00-13:15. Pris: 150 kroner (inkludert ledsager). Ta gjerne kontakt for mer informasjon: Annette Lid Ussi, vernepleier i Åsane kirke – al873@kirken.no / 92290825

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri

Lakkeringsverksted

Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

MCA
GAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

Mandag og torsdag kl. 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

Stjernegruppen for 4- og 5-åringer • Formingsaktiviteter

- Leker og materiell • Lekerom og gymrom
- Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

Felles samlingsstund

Åpen familiedag

Karneval og julefest

Internasjonal dag

Turdager/utflukter

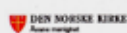
Spennende temaer fra årsplanen

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no,

vår instagramkonto «stjernaapenbarnehage» og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side. «Stjernen Åpen Barnehage» Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer.

Har du spørsmål? Kontakt styrer Sandra Bergqvist: sb943@kirken.no eller 408 53 548.

Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

Sikret for ettertiden

I forrige utgave av Menighetsbladet møtte vi Annette May Vegan, som kom over en gammel alterbok da hun skulle rydde barndomshjemmet i Sandviken. Vi ble med da hun overrakte klenodiet som gave til Spesialsamlingene på Universitetsbiblioteket.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

OVERREKKELSE: – Jeg er veldig lykkelig og glad for at boken nå kommer i gode hender, sier Annette May Vegan, som kom over den sjeldne alterboken da hun skulle rydde barndomshjemmet i Sandviken. Til venstre: Gina Dahl.

Annette May Vegan vet ikke hvordan boken har kommet i familiens eie, men hun antar at hennes misjonærfar, Sverre Vegan, har fått den i gave. For å sikre at den blir tatt ordentlig vare på, bestemte hun seg for å gi den i gave til Universitetsbiblioteket.

– Jeg er veldig lykkelig og glad for at boken nå kommer i gode hender, sier Vegan.

ET PRAKTEKSEMPLAR

Menighetsbladet ble med på overrekkelsen ved Spesialsamlingene på Universitetsbiblioteket, der vi ble tatt imot av førstebibliotekar Gina Dahl.

– Jeg er selv kristendomshistoriker, og veldig glad i denne type ting – så for meg er dette gull, sier hun.

– Vi har et par eksemplarer fra før av samme boken, men ikke så vakker som denne. Dette er et prakteksempplar, med nydelig skinninnbinding.

Alterboken var en bruksbok for prester, med faste bønner og tekster brukt blant annet ved dåp, vielser og begravelser. Her kunne prestene kunne slå opp hver eneste gudstjenestedag for å se hva de skulle gjøre.

– Folk var så vant med å lese religiøse skrifter i gotisk trykk at de følte at hvis «Guds språk» skulle duge på ordentlig, så skulle det fortsatt trykkes i fraktur.

STRENG STRAFF FOR «FORARGELIGE SYNDERE»: Synderne i kongens lov «til Afskye for Forargelige Synder» kunne være alt fra «Hoerkarle» og «Voldsmænd» til «Guds Ords Forhaanere og Foragtere». Straffen kunne fort bli både gapestokk og forvisning fra byen.

– Kirkene var pålagt å ha denne type bøker for hånden, så dette er egentlig ritualboken til Den norske kirke. Denne alterboken ble brukt som utgangspunkt for kirkelivet i Norge i 200 år, så det er utrolig flott, fortsetter Dahl.

– **Så det finnes mange av dem da?**

– Nei, for mange av dem har gått i stykker i tidens løp. De har jo vært mye brukt. Her på Spesialsamlingene har vi fire stykker, så den er ganske sjelden – og bør absolutt tas vare på.

BLIR DIGITALISERT

Boken har tydeligvis vært i bruk gjennom flere generasjoner, noe som understrekes ved at det fremme i boken er lagt inn et lite hefte med tittelen «*Formular som efter Kongelig Allernaadigst Befaling herefter skal bruges ved den Hellige Daab*» – trykket i «*Kiøbenhavn, 1783*».

– På slutten av syttenhundretallet endret man en god del rituelle praksiser for ekteskap, forlovelse og dåp. Før drev man med eksorsisme; det forsvant ut. Her har man da valgt å legge dette heftet inn i det som ellers er en rituell bok.

– **Hva betyr det for biblioteket å få en slik gave?**

– For oss betyr det veldig mye, siden vi bare i liten grad budsjetter til å kjøpe inn bøker selv. Men det betyr jo også at de blir tatt vare på for ettertiden.

PRAKTEKSEMPLAR: Med rødt skinnbind, preget mønster og låsespenn på sidene minner den gamle alterboken mest om et nedarvet fotoalbum.

Fakta

Universitetsbibliotekets spesialsamlinger

- Spesialsamlingene består av Manuskript- og librarsamlingen, Billedsamlingen, Språksamlingene og Skeivt arkiv.
- Manuskript- og librarsamlingen inneholder en rekke samlinger av ulike typer materiale.
- Billedsamlingen har rundt 1,2 millioner bilder. Mer enn 50.000 av disse er gjort tilgjengelig for publikum på marcus.uib.no.
- Språksamlingene består av eldre fysisk og elektronisk materiale, og er grunnlaget for de norske ordbøkene.
- Skeivt arkiv (skeivtarkiv.no) samler inn, bevarer og formidler norsk skeiv historie.
- Mer informasjon: uib.no/ub/108749/universitetsbibliotekets-spesialsamlinger

Gamle bøker vil også kunne overleve lenger i Spesialsamlingenes magasiner, siden de er klimaregulert med tanke på temperatur og fuktighet.

– Ethvert ark vil forringes over tid, men den prosessen vil gå veldig mye senere her. Dessuten digitaliserer vi gamle bøker og gjør de tilgjengelig på nett. En av de fire alterbøkene våre vil nok bli digitalisert, og da blir det nok denne – siden den er den fineste.

«DEN RELIGJØSE TRYKKEN»

For å kunne lese slike gamle bøker kreves det litt innsikt i den gamle gotiske trykkskriften, som på fagspråket heter *fraktur*. Den oppstod i Tyskland tidlig på 1500-tallet, og ble brukt som trykkskrift i nord- og sentraleuropeiske områder frem til den ble utkonkurrert av *antikva* bokstaver på slutten av 1800-tallet og begynnelsen av 1900-tallet.

– Den sjangeren litteratur som senest gikk over til latinske bokstaver var faktisk den religiøse. Folk var så vant med å lese religiøse skrifter i gotisk trykk at de følte at hvis «Guds språk» skulle duge på ordentlig, så skulle det fortsatt trykkes i *fraktur*, forteller hun.

– Men det er en vakker skrifttype, og håndskriften i denne boken er jo også kjempefin. Det er i det hele tatt en veldig veldig vakker bok.

Besøk en av Norges største shop in shop

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg

Tlf. 55 53 98 40

www.jcinterior.no

LENE BJERRE DESIGN

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

En sterk og fargerik foregangskvinne

Ingrid Bjerkås (1901-1980) ble Norges første kvinnelige sokneprest. Hva hun måtte tåle av motgang, bakvaskelser og svik på veien til hun ble innsatt som sokneprest i Nord-Norge i 1961, er vanskelig å begripe.

PIONER: Ingrid Bjerkås var den første kvinnelige presten i Den norske kirke. Hun ble cand. theol. ved Universitetet i Oslo i 1958, 57 år gammel, og tok praktisk-teologisk eksamen i 1960. (Foto: Rigmor Dahl Delphin/Oslo Bymuseum)

TEKST: LISE MCKINNON

Ingrid ble født i 1901 i Kristiania. Moren Hilda hadde vokst opp i Gamlebyen, hvor foreldrene eide en bygård. Hun tok Industriskolen, og arbeidet siden hos en gullsmed til hun giftet seg.

Faren Olaf Johansen kom fra et helt annet miljø, fra en husmannsplass på Toten kalt Ingenstan. Foreldrene hans var ikke gift, og dermed ble han registrert i kirkeboken som «uekte» slik skikken var. Han bodde delvis hos bestforeldrene. Om somrene var han på «fjerngjeting», en stri jobb for en liten gutt.

Olaf hadde gode evner, men det var ikke råd til utdannelse etter folkeskolen. 16 år gammel dro han derfor til Kristiania, hvor han ble ansatt i en finere kolonialforretning på Stortorvet. Olav var dyktig, og avanserte til fullmektig. Senere, etter at han hadde giftet seg med Hilda, startet han sin egen forretning på Lysaker.

Ingrid arvet lese lyst fra sin mor og av sin far lærte hun at når man vil noe

sterkt nok og har tro på det, så kan man også gjennomføre det. Hun arvet også farens rettferdighetssans.

STOD OPP MOT OKKUPASJONS-MAKTEN

Ingrids selvbiografi heter «Mitt kall», og handler nettopp om kallet. Første setning i innledningen lyder slik: «Jeg kan trygt si at det var tyskernes overfall på landet vårt i 1940 som førte meg inn på veien til prestedtjeneste».

Følelsen av rettskaffenhet førte henne under krigen opp i situasjoner som ikke bare var vågale, men som de fleste kanskje ville kalle dumdristige. Hun prøvde for eksempel å stanse den tyske øverstkommanderende Josef Terbovens tale foran slottet.

En annen gang fikk hun treffe Vidkun Quisling på Slottet, etter å skrevet flere kritiske brev til ham. I begge tilfellene endte det med at Ingrid ble arrestert og forhørt, og senere satt hun et år på Grini hvor mange andre kjente nordmenn som var «plagsomme» for okkupasjonsmakten havnet. Av Quislings lege fikk hun diagnosen «jössingismus angle-

manicus paranoidformis», altså at hun var uberegnelig og burde settes under verge.

Men Ingrids bok handler ikke om krigsbragder, men om å finne veien videre etter en meget konkret kallsopplevelse natten til 7. januar 1941: «Jeg hørte en stemme som talte til meg i dypt alvor mens jeg lå hjemme i min egen seng: 'Nå leser du dette, og så kommer jeg og krever deg med en gang!'».

EMBETSEKSAMEN SOM 57-ÅRING

Det tok flere år før Ingrid fant ut hva det var hun skulle lese. Hennes to barn hadde stiftet egne familier, og Ingrid var blitt bestemor da hun en dag ryddet i bokhyllene og kom over datteren Unis lærebøker til forberedende prøver i filosofi. «Plutselig slo det ned i meg: Du kunne lese teologi, studere, skaffe deg kunnskaper, da kan du komme til å kjenne deg både brukbar og nyttig igjen» skriver hun.

Dermed begynte Ingrid som student, og tok forberedende i filosofi etterfulgt av latin. Da hun klarte eksamen i latin, sendte hun blomster til læreren fordi, som hun skrev: «jeg syntes det var hans bragd». Så fulgte hebraisk og gresk før det teologiske studiet tok til.

Flere kvinner på denne tiden hadde studert teologi, men ingen av dem hadde tatt opp det som Ingrid gikk løs på: kampen for å bli prest og forkynner på linje med mannlige teologer.

Ingrid følte seg ikke som en outsider blant de unge studentene, hun ble glad i dem og fikk venner blant dem. Hun skriver: «Professorene var virkelige veiledere og læremestre både for de unge og for en middelaldrende kvinne som jeg».

VIGSLET TIL TJENESTE: Hamar-biskopen Kristian Schjelderup ordinerte Ingrid Bjerkås 19. mars 1961. Dette fant sted i Vang kirke, siden menighetsrådet på Hamar ikke ville at Hamar domkirke skulle brukes. (Foto: Billedbladet NÅ/Arkivverket)

Men Ingrid hadde også tunge og vanskelige dager i studietiden da universitetet var «som en plage og et mareritt. I dag ser jeg det slik at kanskje jeg selv var en plage og et mareritt for Universitetet».

Høsten 1958, da hun var vel 57 år, fikk Ingrid sin embetseksamen. Flere kvinner på denne tiden hadde studert teologi, men ingen av dem hadde tatt opp det som Ingrid gikk løs på: kampen for å bli prest og forkynner på linje med mannlige teologer.

KAMPEN FOR Å BLI PREST

Etter at det teologiske Norge hadde gjennomgått det som ble kalt «helvetesstriden» (en uenighet som oppstod i Den norske kirke på 1950-tallet om kristendommens lære om helvete), ønsket de ikke å skape ny uro i kirken, men ventet på at «tiden skulle bli moden».

Ikke slik med Ingrid, som i så pass høy alder ikke hadde tid til å vente: «Prest, presbyter, betyr den eldste, de eldste. Derfor skrev jeg da også på vitaet mitt til eksamen at hensikten med studiet at å bli prest, hvis dette lot seg gjøre».

Det forundret meg mens jeg leste bøkene av og om Ingrid Bjerkås at hun ikke fikk noen støtte fra andre kvinnelige teologer – verken offentlig eller «i kulissene». Men etter at jeg tilfeldigvis hørte en bemerkning fra en kvinnelig prest, ga det meg en slags forklaring: «Vi så på henne som en husmor som hadde lyst til å studere teologi. Det var først da vi leste om hennes motstandskamp under krigen i Tønnessens bok, at vi skiftet mening».

Ingrid gikk alltid rett på sak når det var noe hun mente var galt. På samme måte som når hun forsøkte å stoppe Terbovens tale eller sa sin mening direkte til Vidkun Quisling, så reagerte hun med handling etter å ha lest hva biskopen i Bergen hadde skrevet om kvinnelige prester – at han for sin del «foretrakk en hvilken som helst mann uten teologisk utdanning fremfor en fullt utdannet kvinnelig teolog når det gjaldt preste-embedet».

«Da ringte jeg rett og slett opp til formannen i Norske Kvinners Nasjonalråd og sa at nå syntes jeg det gikk på æren løs for samtlige norske kvinner når en utdanning for en kvinne ikke hadde noensomhelst betydning» skriver hun.

ORDINERT I HAMAR BISPEDØMME

Bjerkås la heller ikke fingrene imellom når det gjaldt synet på Menighetsfakultetet: «Dette privat opprettede presteutdannelsestet hadde etter min mening ikke gjort annet i de femti årene det hadde eksistert enn å skape splid i Kirken og prøve å ødelegge Universitetets eget teologiske fakultet».

Men hun var klar over at det kostet noe å ta parti for kvinnelige prester. Hennes rektor Fjellberg hadde tatt sitt tydelige standpunkt for kvinnelige prester, og gav Ingrid lov til å forrette i Uranienborg kirke ved en av Seminarets gudstjenester: «Jeg syntes det var underlig at en hvilken som helst av disse unge guttene, de var alltid verdige til å tjene ved Guds alter, men aldri jeg. Og så fikk jeg altså lov».

Fjellberg gikk selv til alters da «og tok imot det hellige måltid av meg». Men rektor på Menighetsfakultetet sluttet å hilse på Fjellberg på grunn av hans positive syn på kvinnelige prester.

Det var Fjellberg som rådet Ingrid til å kontakte biskop Kristian Schjelderup i Hamar bispedømme, en av de to biskopene som var positivt innstilt til kvinnelig prester. Schjelderup hørte til de liberale teologene, og hadde selv opplevd ikke å få en stilling som prest fordi han ble sett på som for liberal.

Det ble han som sto for ordinasjonen av Ingrid i Vang kirke 19. mars 1961. Så var Ingrid blitt prest, men var uten kall. De kallene hun søkte i Sør-Norge fikk hun ikke, men 14. april 1961 ble hun utnevnt og beskikket til sokneprest-embedet i Berg og Torsken på Senja i Nord-Hålogaland bispedømme.

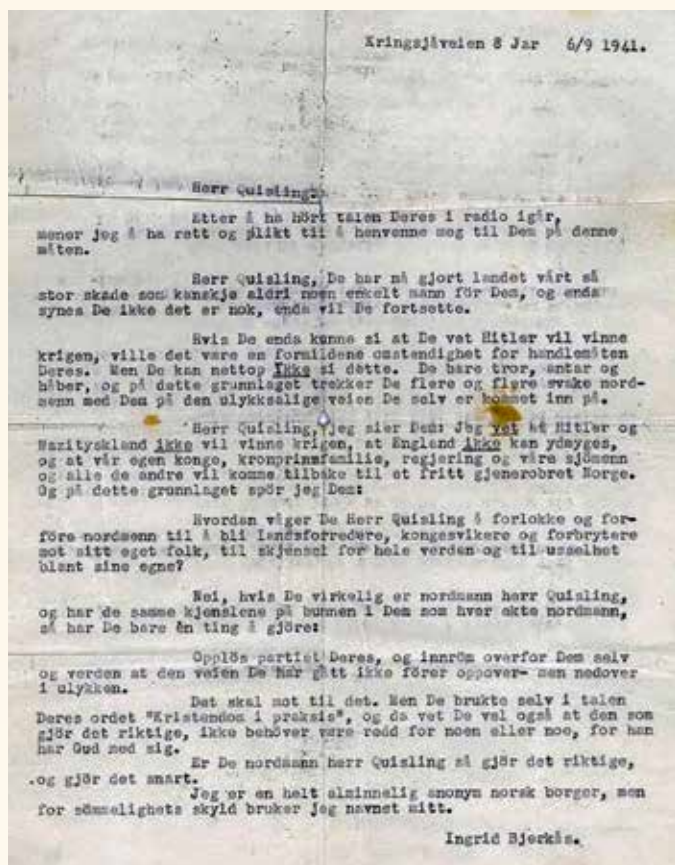
ERKLÆRT «FREDLØS» AV BISKOPENE

Men ikke alt var godt nå heller, en mørk sky kalte Ingrid det selv, det som nå kom: «Seks av de ni biskopene i landet hadde offentliggjort en erklæring både gjennom radio, Norsk Telegrambyrå og alle aviser der de påberopte seg retten til å ta avstand fra meg, og også rett for alle prester og menighetsmedlemmer i hele landet til fritt å kunne motarbeide meg uten å kunne bli bebreidet for det».

Å mer eller mindre bli erklært «fredløs» slik folk kunne bli det i gammel tid, altså fritt vilt uten beskyttelse mot noe angrep, når man ikke har begått noe lovbrudd. Hvordan reagere på noe slikt? Ingrid lot seg ikke skremme, fnysende gikk hun gjennom erklæringen for å se hva biskopene bygget sin erklæring på.

«Et misfoster av en bibelfortolkning» kalte hun det. De bygget den dels på Guds skaperordning der Adam, mannen, ble skapt først og dermed var viktigst. Ingrids reaksjon, slik hun skriver om det: «Jeg har født to barn selv, gutt og pike. Og nå graderer altså biskopene disse to». Videre skriver hun: «Det var rystende og forferdende hvis det var ment å skulle tas alvorlig».

Biskopene viste også til Herrens bud. «Hvilket bud? Hvor har Jesus et eneste sted i Bibelen uttalt seg på en slik måte

BREV TIL QUISLING: «Hvordan våger De Herr Quisling å forlokke og forføre nordmenn til å bli landsforrædere, kongesvikere og forbrytere mot sitt eget folk, til skjensel for hele verden og til usselhet blant sine egne?» skrev Ingrid Bjerkås til Vidkun Quisling i 1941, da hun var 39 år og gift tobarnsmor. (Foto: Arkivverket)

at det kan brukes mot kvinners forkynnelse og hyrdetjeneste eller prestatjeneste?» Og selvfølgelig nevner hun da også oppstandelsesbudskapet som ble gitt til kvinnene: Det var kvinner som fikk i oppdrag å fortelle menn om oppstandelsen, ikke omvendt.

VARM MOTTAGELSE I NORD-NORGE

Ingrids mann, Søren, hadde hele tiden støttet og oppmuntret henne i studietiden. Han var ti år eldre enn henne, og nå som han var blitt pensjonist, gikk han helhjertet inn i den rollen som utallige prestekoner hadde hatt helt siden reformasjonen kom (og dermed ekteskap tillatt for prester). Han ble den som tok seg av hjemmets styre og stell. Han ble «prestkaillen» eller Gubben.

Ingrids alder, hun fylte 60 like etter at de kom til Senja, hadde vært sett på som et minus ved utnevnelsen til et værhård kall i nord. Men Ingrid var frisk og aktiv, og kanskje det viktigste på Senja: sjøsterk. På den tiden Ingrid overtok som sokneprest for Berg og Torsken, fantes det nesten ingen kjørbare veier, så man måtte i båt for å komme noe sted. Til den fjerneste delen av prestegjeldet tok sjøveien seks timer.

Ingrid og Søren fikk en overveldende varm mottakelse i Nord-Norge. Det begynte allerede i Tromsø med selskapelighet i flere dager der de ble overøst av gaver og blomster: «At vi gikk til en rik og god oppgave selv, det skjønte vi da vi stod der på lokalbåten og fikk alt dette gode med oss fra Tromsøs befolkning. Aldri glemmer jeg da båten la fra og begynte å

bevege seg. Da satte hele folkemengden i å synge – for oss to! Men da fløt tårene over for oss begge, da gråt vi».

Like varm var velkomsten da de etter en tolv timers tur kom frem til Skaland, hvor de skulle i land, og hele den lokale «øvrighet», med ektefeller møtte opp på kaien i firetiden om natten. Fest, blomster og gaver ble det også her.

PROTESTSKRIVELSE MOT KVINNELIG PREST

Men heller ikke dette forunderlige paradiset var uten en slange. Mens menighetsrådet i Berg hadde stemt ja til en kvinnelig prest, hadde det i Torsken stemt nei. Menigheten forlangte da at menighetsrådet måtte gå av, og de fikk så flertall for ansettelse av Ingrid også der.

Den unge stiftskapellannen som hadde gjort tjeneste før Ingrid kom, var en studiekamerat og venn ved universitetet, men nå hadde motstanderne fått ham på sin side – og han hadde skrevet krasse artikler både mot Bjerkås og mot biskop Schjelderup. Det hadde forarget senjafolket.

Innsettelseshelgen ble en tredagersfest med Ingrids 60-årsdag som avrunding. Men det ble ikke bare med én innsettelsesfest, for Ingrid hadde 17 prekesteder: To hovedkirker, tre kapeller, dessuten bedehus og skoler. Hun hadde hørt at det i Gryllefjord hadde vært noen motstandere mot kvinnelig prest, men der fikk hun så mye blomster at hun ikke kunne få dem med seg, men bar dem opp på sykestua.

«Men så i Medby (...) visste vi det var motstandere, for der var listen over de 96 laget. Denne listen hadde jeg hørt om. Det var 96 kvinner og menn som før jeg kom, hadde gitt sine navn til en protestskrivelse mot kvinnelig prest. Jeg syntes i grunnen ikke det var så merkelig, så pass motstand måtte jeg da kunne tåle etter all den medgangen jeg hadde fått».

OMSORG FOR KONFIRMANTENE

Det viste seg at avisen Dagen i Bergen hadde sendt en ung kvinnelig journalist for å dekke den første gudstjenesten der. Hun var sendt av redaktøren Arthur Berg, som nok hadde ventet at på dette stedet måtte det bli vanskeligheter for den kvinnelige presten, altså noe å skrive om. Men som på de

OPPKALT ETTER NORGES FØRSTE KVINNELIGE PREST: Ingrid Bjerkås plass ligger mellom Jakob kirke, Torggata og Hausmanns gate i Oslo, og ble vedtatt av Grünerløkka bydelsutvalg 14. april 2011 som del av en pakke for å øke antall veier/plasser oppkalt etter kvinner. (Foto: Jan-Tore Egge)

SELVBIOGRAFI: «Noen bitter bok er «Mitt kall» ikke, – snarere er den skrevet i oppriktig takknemlighet for den gjerning forfatterinnen fikk anledning til å utføre» står det på vaskeseddelen til hennes selvbiografi fra 1966. (J.W. Cappelens Forlag, 1966).

STØTTESPILLER: Kristian Schjelderup i Hamar bispedømme var en av to biskoper som var positivt innstilt til kvinnelig prester. Den andre var Alf Wiig i Nord-Hålogaland bispedømme. Illustrasjon: Omslaget til en biografi skrevet av Pål Repstad (Universitetsforlaget, 1989).

andre stedene ble det gaver og blomster, overfylt bedehus og en lydhør forsamling: «Etter gudstjenesten kom journalisten bort til meg og innrømmet at hun var både grepet og imponert».

Journalisten fikk returnere med presteskyssen, om bord var også noen fra Ingrids nye konfirmantkull. På turen kom en av guttene bort til henne og spurte om journalisten: «E ho ikkje for deg ho? sa gutten. «Nei hun er visst ikke det, sa jeg. Ska vi ha ho på havet? sa gutten. Slik var de, måtte en ikke bli glad i dem?»

Det var da Ingrid hadde det første konfirmantkullet at hun oppdaget et stort lokalt problem, det hun kalte «de umulige forholdene de unge hadde å se frem til». En artium ville koste 25.000 kroner, og ungdomsskoler og yrkesskoler i fylket ville ikke ha dem før de var sytten år. For å begynne i arbeid måtte de være 16 år, altså ble det å gå hjemme ett eller to år etter konfirmasjonen.

Ingrids omtanke og handlekraft fornektet seg ikke: Omtrent en måned etter at hun begynte som prest, ble hun innkalt til skolestyremøte i Berg. Der nevnte hun at det måtte være mulig å få i stand en realskole på stedet. Ingrid ga Gud æren for at realskolen kom i gang første oktober samme år.

OVERRASKET OVER STØTTEN

Kanskje det også hadde noe å si at hun møtte de rette folkene til rett tid: «At jeg hadde to sogn å betjene, ett i hver sin kommune, kjentes hele tiden litt underlig, det var liksom jeg måtte legge fra meg det ene når jeg drog til det andre (...) det var lite fellesskap mellom dem. Men like god oppslutning og like gode venner fikk vi i begge sogn på alle prekestedene. Det var som om de satt og ventet på å få gjøre oss noe godt overalt».

Da Ingrid spurte en gammel mann om grunnen til dette – det var jo hun som var hyrden og skulle ta seg av dem – så fikk hun til svar at det var fordi de hadde mottatt brev med oppfordring til å ta avstand fra henne og motarbeide henne: «Da skjønnte vi at de ville fare ille med deg, og at vi måtte passe på deg».

Det viste seg å være stensilerte brev undertegnet av en av lederne ved Menighetsfakultetet i Oslo, den samme som hadde stått for bibelfortolkningene i de seks biskopenes erklæring.

Årene nordpå hadde vært gode men anstrengende. Da Søren døde i 1965, var det derfor utenkelig for Ingrid å bli værende i et kall som egentlig var for stort og krevende for en enkelt prest. Hun fikk avskjed i nåde ved kongelig resolusjon, og flyttet tilbake til hjemtraktene – men var fortsatt aktiv i mange år, blant annet med utstrakt foredragsvirksomhet. Og hun fulgte godt med på «folket sitt» i nord.

Kilder:

- Ingrid Bjerkås: *Mitt kall* (J.W. Cappelens Forlag, 1966)
- Aud V. Tønnessen: *Ingrid Bjerkås: Motstandskvinnen som ble vår første kvinnelige prest* (Pax Forlag, 2014)
- Pål Repstad: *Mannen som ville åpne kirken: Kristian Schjelderups liv* (Universitetsforlaget, 1989)

Kvinnelig prestetjeneste i Norge

- I 1884 ble kvinners rett til å ta alle embedseksamener (også teologisk) slått fast. Få kvinner benyttet seg av denne retten, siden de ikke hadde lov til å praktisere som prester.
- I forbindelse med endringer i embedsmannsloven i 1911 ble det diskutert om kvinner skulle få adgang til presteembedet, men de ble utestengt fra dette sammen med embeder som statsråder, diplomater og militære embeder.
- I februar 1925 fikk kvinner lov til å forkynne i kirken, men utenfor de ordinære gudstjenestene.
- I 1938 vedtok Stortinget en endring av embetsmannsloven som åpnet for at kvinner kunne bli prester, men at de ikke burde ansettes i menigheter som var imot kvinnelig prestetjeneste.
- Før krigen ble det internt i kirken satt i gang et arbeid for å opprette stillinger for kvinner der man kunne nyttiggjøre seg av det man så på som deres særlige egenskaper, samtidig som man ikke åpnet for full prestetjeneste.
- I 1949 ble det vedtatt en lov som sa at både lege menn og kvinner kunne inneha vigslet tjeneste i menighet eller institusjon. Samme år ble cand.theol. Agnes Vold vigslet som sjelesørger ved Ullevål sykehus.
- I 1955 ble bispemøtet bedt om å uttale seg om et mulig opphør av menighetenes reservasjonsrett mot kvinnelige prester. Denne loven ble opphevet i 1956, før bispemøtet hadde rukket å komme med en uttalelse.
- Bispemøtet la i 1958 frem en innstilling der de sa at de ville jobbe for en egen tjeneste for kvinner som hadde fokus på sjelesorg og diakoni. Kristian Schjelderup og Alf Wiig la da frem sin egen særuttalelse der de åpnet for kvinnelig prester.

Små ting teller

Min mor hevdet at hvis man ikke kunne si noe hyggelig om eller til folk – så kunne man bare tie stille. Det er ikke noe dumt råd!

TEKST: THRUDE DEISZ

Når jeg av og til sitter foran i bussen forbauses jeg over hvor få det er som hilser på sjåføren. De ser ham ikke en gang. Skoleungene er faktisk de høfligste; sier hei når de kommer inn foran, og vinker gjerne når de går av. Bussjåfører er ikke roboter – ennå i alle fall – og om de ikke har anledning til å prate så mye når de er i rute, så tror jeg nok de setter pris på et vennlig nikk fra sine passasjerer.

En av lektorene på Lærerakademiet presiserte i sin tid at vi har mulighet til å påvirke menneskene vi møter på vår vei – positivt eller negativt. Kanskje får noen en fin dag fordi de traff nettopp deg, føler seg sett og inkludert – og kan varme seg i et vennlig smil.

Jeg var i byen på vei hjem, trøtt og litt laber i humøret. Skulle krysse Strandkaiaen – i verste rushtrafikken. Der var ikke

trafikklys, og bilene kom farende i en hissig strøm over torvet. Litt resignert belaget jeg meg på å bli stående en stund. En svær motorsykel kom fresende frem – mellom fortauet og bilene – og la seg inn godt foran den første i kortesjen. Der stoppet han med et rykk – slo opp visiret, strakte ut lange armer på hver side – som for å holde trafikken tilbake – og så ruset han motoren i et oppfordrende brøl, mens han nikket vennlig i min retning.

Det tok noen øyeblikk før jeg til min forbløffelse begrep at denne strålende unge mannen hadde stoppet den uendelige bilflommen – bare for meg – én eneste liten gammel dame! Jeg fløt over gaten med hjertet fullt av takknemlighet og en dyp glede som satt i meg resten av dagen. Jeg skal aldri mer forarge meg over yre vårsvermere på motorsykel – uansett hvor mye ulyd de bedriver!

På skattejakt i bokhyllene

Har du oppdaget Bergen kristne bokhandel (BKB)? Den ligger i byens gamle, historiske sentrum, absolutt sentralt, men kanskje likevel litt skjult?

TEKST OG FOTO: HELGE UNNELAND,
FRIVILLIG MEDARBEIDER VED BKB

Bergen by har en stor og variert bukett av menigheter og forsamlinger som representerer ulike kristne tradisjoner. BKB har litteratur som gjenspeiler denne bredden.

Butikken holder til i et gammelt og ærverdig hus i krysset mellom Kong Oscarsgate og Øvre Korskirkealmenningen. Innenfor dørene er det store, lyse lokaler med stort utvalg av alt fra bøker for både voksne og barn til hilsningskort eller noe å gi som gave til livets ulike merkedager – som såper og kremer fra Tautra Mariakloster eller et ikon eller figur fra Willow Tree.

Butikken selger også brukte bøker – for om en bok er gammel, så trenger den ikke å være gått ut på dato. BKB får inn mye brukt kristen litteratur fra folk som «slanker» sine biblioteker – så her er det mulig å gå på regelrett skattejakt i butikkhyllene.

BØKER FOR ALLE ALDRE: BKB har et godt samarbeid med menighetene om bøker til trosopplæringen. – Denne anbefaler jeg til de yngste leserne, sier daglig leder Janne Strand Ferstad om «Dette er evangeliet».

DEN NORSKE KYRKJA
Osterøy kyrkjeleg fellesråd

Val av sokneråd i Osterøy sokn

Frist for innlevering av listeforslag

Nominasjonskomitéen Osterøy sokn set opp eit forslag til valliste til soknerådsval 2023. Forslag på kandidatar til soknerådet kan meldast til kyrkjekontoret innan 15. mars 2023. Valbare er medlemmer av Den norske kyrkja som bur i soknet, og som fyller 18 år seinast i 2023.

Det er òg høve for ein nomineringsgruppe på ti personar med stemmerett i soknet å levere ei alternativ liste til val av sokneråd.

Innleveringsfrist for listeforslag er fredag 31. mars 2023, kl. 12.

Kyrkjevalet finn stad 11. september 2023, med digital og fysisk førehandsstemming frå 10. august. Val av leke medlemmer av bispedømeråd og Kyrkjemøtet finn stad samtidig med soknerådsvalet.

Kyrkjevalet 2023

Kirkevalget
2023

**vil du ha et
godt råd?**

Still til
menighets-
rådsvalg.

DEN NORSKE KIRKE

Thunestvedt

En god kobling

Din lokale elektriker for
små og store oppdrag

Osterøy: 56 19 39 00
Arna: 55 39 19 00
inst@thunestvedt.no

www.thunestvedt.no

YX Osterøy Servicesenter
5281 Valestrandsfossen
56 39 41 86
Mob. 902 96 665

BLINK HUS

Helge Rød as

Kyrkjer og kyrkegardar

I januar vart dei fire store tujaene på Hamre kyrkegard fjerna. Akasia tre-felling gjorde jobben på ein god måte og tok ned trea som var til fare for folk som ferdast på kyrkegarden. I tillegg var det fare for at muren bak tujaene kunne rasa ned som følge av at tujaene datt.

I Gjerstad kyrkje er det no eit nytt kjøken i dåps-sakrestiet. I Haus kyrkje var skinnet på alterringen, knelekrakken og brude-stolane heilt nedslitne. Dei har no fått nytt skinn og folk kan igjen både sitje og knele mjukt.

Linda G. Lunga

Gravplassen på Hamre (foto: Edvin Bratli)

Femteklassingene knakk koden

På planleggingsdagen 3. februar kunne femteklassingar delta på Kode B i Haus kyrkjelydshus. Gjennom ulike aktivitetar knekte dei koden, som ein treng for å finna fram i Bibelen.

AV HELGA ASKELAND MJELSTAD

VELFORTENT MATPAUSE: Ei flott og ivrig gruppe var i sving i seks timar då vi arrangerte Kode B i Haus kyrkjelydshus.

Me takkar 11-åringane som deltok på Kode B for god innsats på eit arrangement med både song, dans, filmsnutt, quiz, mat, forteljing og lek. Sjølv om det er ei stund sidan, er det òg kjekt med eit tilbakeblikk på arrangementa våre i tida før jul. I november deltok 10-åringar på Lys Vaken med overnatting i Gjerstad og Haus kyrkje. Dette arrangementet er på mange måtar årets høgdepunkt og ei markering av adventstida.

Me takkar alle frivillige medarbeidarar som stiller opp med matlaging, formingsaktivitet, lek og moro, nattevakt og meir til. Barna som deltar får oppleve mange aktivitetar. Overnatting i kyrkjerommet er kanskje aller mest spennande.

Ein ettermiddag i desember inviterte vi til juleverkstad i Bruvik kyrkje, der 15 barn i alderen 4-12 år fekk laga julepynt. Før formingsarbeidet starta, fekk alle barna utdelt kvar sin presang. Denne blei pakka ut, mens juleforteljinga om Jesu fødsel i Betlehem blei fortalt.

Etter juleforteljinga gjekk barna til ulike stasjonar. Der blei fine lysglas, garnenglar, kongleenglar og ullenglar produserte av ivrige barnehender, med god hjelp frå foreldre og besteforeldre. I matpausen blei nydelege pizzabollar, vaflar og saft servert. Takk til både barn og vaksne for ein kjekk ettermiddag i kyrkja!

I KLOKKETÅRNET: I november deltok 10-åringar på Lys Vaken med overnatting i Gjerstad og Haus kyrkje.

Arrangement dette halvåret:

Vil du bli tårnagent i kyrkja?

- 11. og 12. februar: Tårnagenthelg i Bruvik kyrkje (2.-7. klasse). Nede til høgre og på framsida ser ein nokre bilete av tårnagentane.
- 18. og 19. mars: Tårnagenthelg i Hosanger kyrkje (2. og 3. klasse)
- 22. og 23. april: Tårnagenthelg i Hamre kyrkje (2. klasse)
- Tårnagentar får ulike oppdrag og må nokre gongar løysa mysterium i eller rundt kyrkja.
- Hugs påmelding på nettsida vår: osteroy.kyrkja.no

Sprell levande søndagsskule-tysdag

- Eit gratis tilbod til barn frå 4-12 år ein tysdag i månaden.
- Samlingane er i Kyrkjesenteret (Lonevåg) kl. 17-18.
- Barn frå heile Osterøy er velkomne desse datoane: 21. mars, 25. april og 23. mai. Ikkje påmelding!

ENGLEPRODUKSJON: I november deltok 10-åringar på Lys Vaken med overnatting i Gjerstad og Haus kyrkje.

Påskeløype

Påska nærmar seg. Då kan det vera greitt å vita om påskeløypa. I fjor hadde me påskeløype rundt Haus kyrkje og Hamre kyrkje. Også denne påska er påskeløype planlagt, men denne gongen rundt Gjerstad kyrkje og Hosanger kyrkje.

Påskeløypa har 10 postar. Desse postane heng utanfor kyrkja i påskeveka. Nokre postar fortel om dagane i påskeveka. Andre postar har enkle aktivitetar, som kan gjennomførast på staden. Løypa passar for små og store i alle aldrar. Ein kan gå saman med familie og venner. Dei som deltar, kan bli med i ein konkurranse og vinna ein hemmeleg premie.

Me håpar mange har lyst å ta turen til Gjerstad eller Hosanger i løpet av påskehelga, for å prøva påskeløypa!

BLI TÅRNAGENT: Mange gøyale aktivitetar for tårnagentane, og dei får sjølvsgd prøve kyrkjeklokkene.

DEN NORSKE KYRKJA

Velkommen til gudsteneste!

Osterøy

Alle gudstenester byrjar kl. 11.00 om ikkje anna nemnd i oversikta under.

12. mars

3. sundag i fastetida - Luk 11,14-28

Hamre kyrkje: Gudsteneste med dåp og nattverd ved Ida Greve. Årsmøte.

19. mars

4. sundag i fastetida - Joh 11,45-53

Hosanger kyrkje: Familiegudsteneste med Tårnagenter ved Ida Greve.

Bruvik kyrkje: Gudsteneste med nattverd ved Stein Hugo Fykse.

26. mars

Maria bodskapsdag - Luk 1,26-38

Haus kyrkje: Gudsteneste med dåp og nattverd ved Stein Hugo Fykse. Årsmøte.

2. april

Palmesundag - Joh 12,12-24

Gjerstad kyrkje: Familiegudsteneste med dåpsskulen ved Stein Hugo Fykse.

6. april

Skjærtorsdag - Matt 26,17-30

Haus kyrkje kl. 19.00: Kveldsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse. Kveldsmat.

7. april

Langfredag - Matt 30-27,50

Bruvik kyrkje kl. 19.00: Pasjonsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

8. april

Påskeften - Mark 16,1-8

Hamre kyrkje kl. 23.00: Påskennatt ved Ida Greve.

9. april

Påskedag - Luk 24,1-9

Gjerstad kyrkje kl. 12.00: Høgtidsgudsteneste med dåp og nattverd ved Stein Hugo Fykse.

10. april

2. påskedag - Luk 24,13-35

Osterøytunet kl. 11.00: Gudsteneste ved Ida Greve.

Hosanger kyrkje kl. 19.00: Påsken i ord og tonar.

23. april

3. s. i påsketida

Hamre kyrkje: Tårnagenthelg. Dåp. Stein Hugo Fykse

29. april (lørdag)

Hosanger kyrkje kl. 12.00: Konfirmasjonsgudsteneste ved Ida Greve.

30. april

4. s. i påsketida

Gjerstad kyrkje kl. 11.00 og 13.00: Konfirmasjonsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

6. mai (lørdag)

Haus kyrkje kl. 12.00: Konfirmasjonsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

7. mai

5. søndag i påsketida

Hamre kyrkje kl. 11.00 og 13.00: Konfirmasjonsgudsteneste ved Ida Greve.

14. mai

6. søndag i påsketida

Bruvik kyrkje kl. 12.00: Konfirmasjonsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

17. mai

Grunnlovssdag - Luk 1,50-53

Gjerstad kyrkje kl. 10.00: Grunnlovsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

Haus kyrkje kl. 12.00: Grunnlovsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

Bruvik kyrkje kl. 10.00: Grunnlovsgudsteneste ved Ida Greve.

Hosanger kyrkje kl. 12.00: Grunnlovsgudsteneste ved Ida Greve.

28. mai

Pinsedag - Joh 20,19-23

Haus kyrkje kl. 12.00: Utegudsteneste sanatoriet ved Stein Hugo Fykse

29. mai

2. pinsedag - Joh 16,5-11

Hamre kyrkje kl. 10.00: Utegudsteneste på Ole Bull-ferga.

SLEKTERS GANG

Døyppte:

Bruvik

12.02. Solveig Savannah Flølo Bruvik

Haus

22.01. Birk Mjøs

22.01. Olivia Redalen Torgersen

26.02. Adrian Vevle Franza

26.02. Maya Vevle Franza

Gjerstad

13.11. Casper Søgnesand Kvamsdal

08.01. Mabel Einarsen

29.01. Tobias Rongved Børtveit

29.01. Oskar Neu Skarshaug

29.01. Mathilda Vik Nordpoll

19.02. Eirik Soldal

Hamre

15.01. Leah Siglevik Stigen

05.02. Jorunn Åsheim

26.02. Ingebjørg Risøy Mjelstad

Hosanger

04.12. Alfred Hagebø

Gravlagte:

Bruvik

24.01. Øystein Mo (f. 1980)

10.02. Ågot Maria Hjelvik (f. 1926)

10.02. Inger Bruvik (f. 1919)

Gjerstad

01.11. Kjell Magne Hannisdal (f. 1941)

04.11. Sondre Seilen (f. 1990)

18.11. Johan Vedå (f. 1930)

29.11. Magne Torstein Hauge (f. 1935)

09.12. Rune Smaaland (f. 1952)

Hamre

10.11. Bernhard Andreas Fjelde (f. 1939)

22.12. Magne Vevle (f. 1951)

26.01. Randi Loftås (f. 1927)

Haus

20.01. Borgny Fosse (f. 1945)

01.03. Olav Einar Aase (f. 1956)

Hosanger

20.12. Bjørg Systad (f. 1946)

28.12. Kjell Thomassen (f. 1964)

27.01. Torbjørg Birkeland (f. 1923)

08.02. Birger Johan Hanstvedt (f. 1939)

Bunad og stakkastovo as

*Ny bunad
Om søm*

Allt av tilbehør

Ring for avtale 56191800

Hodlebrautsvegen 18, Osterøy næringspark, 5281 Valestrandsfossen
www.bunadogstakkastovo.no